

2004. december 14., kedd

II. MELLÉKLET

*A beérkezett kifogások rövid összefoglalása***Beérkezett kifogások:**

Elias NIKOLOPOULOS úr, görög állampolgár a DI.K.KI. párt nevében sérelmezi a párt kizárását a Görögországban megrendezett európai parlamenti választásokból. A görög semmitőszék I. polgári tanácsa elutasította a jelöltek listáját annak alapján, hogy nem tartották tiszteletben a görög törvények által támasztott követelményeket a lista benyújtóinak legitím volta tekintetében.

Mivel a kifogás nemzeti jogszabályban foglalt rendelkezések megsértésére vonatkozik, az 1976-os okmány 12. cikke értelmében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Christopher SCIBERRAS úr, máltai állampolgár, képviselőjelölt a Máltán megrendezett európai parlamenti választások feltételezett szabálytalanságairól számol be. Sciberras úr különösen arra hivatkozik, hogy eltérő volt a kis és nagy pártokkal való bánásmód a tekintetben, hogy milyen volt a tájékoztatás az egyéni jelöltek rendelkezésére álló költségek maximalizálásáról rendelkező nemzeti jogszabály módosítására vonatkozóan, valamint a tekintetben, hogy lehetetlen volt egyenlő feltételek szerint részesedni a rádiós és televíziós kampányhirdetéseken. A tárgyban a máltai választási bizottsághoz benyújtott panaszát visszautasították.

Mivel a kifogás részben a nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezések megsértésére vonatkozik, és nem minősül az 1976-os okmányban foglaltak megsértésének, az 1976-os okmány 12. cikke értelmében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Juan Pedro PÉREZ BARRERA úr, spanyol állampolgár vitatja egy Spanyolországban megválasztott képviselő megválasztását. A hivatkozott tények semmilyen módon nem kapcsolódnak az 1976-os okmány rendelkezéseivel, tehát a panaszt az 1976-os okmány 12. cikke értelmében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Stanislav PECKA úr, cseh képviselőjelölt arról panaszodik, hogy az európai parlamenti választásokra vonatkozó jogszabályok, továbbá egyéb választási jogszabályok és a cseh szenátus tagjainak megválasztását szabályozó törvény hiányosságokat mutatnak.

Mivel a kifogás a nemzeti jogszabályokban, és nem az 1976-os okmányban foglalt rendelkezések megsértésére vonatkozik, az 1976-os okmány 12. cikke értelmében elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

Friedrich Wilhelm MERCK úr, német állampolgár, az Európai Föderalisták Bizottsága az Európai Alkotmányért elnöke megkérdőjelezi a Németországi Szövetségi Köztársaságban a Zöldek (Die Grünen) listáján szereplő képviselők választását. Kifogásolja, hogy a Zöldek listája sérti az 1976-os okmány 3. cikkének (1) bekezdését, különösen a közvetlen és általános választójog elve tekintetében, mivel e listán a képviselő-asszony-jelöltek (páratlan helyek) és a képviselőjelöltek (páros helyek) felváltva szerepeltek úgy, hogy a nők kerültek előnyösebb helyzetbe. A választási kvóták nemek közötti felosztása állítása szerint nem az egyenlőség elvén alapul, mivel a férfiak nem foglalhatnak el páratlan helyet a listán, a nőknek viszont lehetőségük van a férfi jelöltek számára fenntartott (páros) helyek betöltésére is.

E tekintetben szükséges megjegyezni, hogy nem tűnik úgy, hogy az általános választójog bármilyen módon korlátozást szenvedne. Az általános választójog elve azt mondja ki, hogy minden uniós polgár mindenféle megkülönböztetés nélkül választhat és választható. Ami a vizsgálat tárgyát képező esetet illeti, egy politikai párt vagy az állampolgárok szabad csoportosulása által, az európai parlamenti választásokra felállítandó listára vonatkozó, a nemek közötti egyensúly biztosítása érdekében meghozott szabályok semmiképp sem tekinthetők az általános választójog megsértésének, mivel az uniós polgárok és a tagállamok állampolgárai a szavazás előtt több listát is állíthatnak, és ezekből választhatnak, a különböző nemű jelöltek közötti egyensúlytól és sorrendtől függetlenül.

Ezenkívül egy választási listán belül, a nemek közötti egyensúly biztosítása érdekében hozott konkrét intézkedések teljes mértékben tiszteletben tartják a férfiak és nők egyenlő esélyeinek elvét, amelyet a tagállamok többsége elfogad, és amelyet az Európai Unió alapjogi chartájának 23. cikke is elismer. Ez az elv, amely korántsem tekinthető pusztán formális rendelkezésnek, lehetővé teszi és előmozdítja az alulreprezentált nem érdekében történő intézkedések elfogadását. Amint azt az Európai Parlament ismételt megállapította, kétségtelen, hogy a megválasztott képviselők száma még mindig jóval kevesebb a képviselők összlétszámának felénél.

2004. december 14., kedd

Ennek következtében a kifogást az 1976-os okmány 12. cikke értelmében megalapozatlannak kell nyilvánítani.

Tadeus ANDZEJEVSKI úr, litván állampolgár, képviselőjelölt vitatja az európai parlamenti képviselői helyek felosztását Litvániában. Különösen sérelmesnek találja azt a tényt, hogy az „Együtt erősek vagyunk” lista, amely a lengyel és orosz kisebbség regionális pártjainak koalícióját képviseli, bár meghaladta az 5%-os küszöböt, amelyet a litván törvény a képviselői helyek elosztása feltételeként ír elő, egy helyet sem kapott, miközben a többi hat lista között osztották fel a Litvániának járó 13 helyet. Andzejevski úr kifogásolja, hogy a helyek ilyen módon, a központi választási bizottság által történő elosztása sérti az 1976-os okmány 3. cikkét, amely szerint: „a tagállamok a helyek megszerzését minimális szavazatküszöbhez köthetik. Nemzeti szinten ez a küszöb nem lehet magasabb, mint a leadott szavazatok 5 százaléka.”

A hivatkozott 3. cikken kívül meg kell említeni az okmány 1. cikkének (1) bekezdését is, amely úgy rendelkezik, hogy a választás az arányos képviselet elve alapján, listás vagy egyetlen átvihető szavazatos rendszer szerint történik. Ez kötelező a tagállamok jogszabályaira nézve, bár azok előírhatnak egy minimális küszöböt (legfeljebb a nemzeti szinten leadott szavazatok öt százalékáig) a parlamenti helyek elosztására vonatkozóan, a választókerületek felaprózásának elkerülése érdekében. Úgy tűnik azonban, hogy a 3. cikket nem lehet úgy értelmezni, hogy minden olyan lista esetén, amely meghaladta az 5%-os küszöböt, biztosítani kell legalább egy képviselői helyet, mivel a kevés helytel rendelkező tagállamok esetében (és ilyennek minősül a 20-nál kevesebb képviselői hely, mint Litvánia esetében) a küszöb átlépése nem jár – pusztán matematikai alapon – automatikusan képviselői hely megszerzésével.

Végül a megküldött dokumentumok vizsgálatából nem lehet következtetni a panasz megalapozottságára és ebből következően arra sem, hogy a Litvánia által közölt megválasztott képviselők mandátumát ne lehetne érvényesíteni.

A fentiek alapján a kifogást az 1976-os okmány 12. cikke értelmében megalapozatlannak kell nyilvánítani.

P6_TA(2004)0095

A képesítések és a szakmai alkalmasság átláthatóságának egységes kerete (Europass) ***II

Az Európai Parlament jogalkotási állásfoglalása a képesítések és a szakmai alkalmasság átláthatóságának egységes közösségi keretéről (Europass) szóló európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására irányuló tanácsi közös álláspontról (12242/1/2004 — C6-0158/2004 — 2003/0307(COD))

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös állásponinjára (12242/1/2004 — C6-0158/2004),
- tekintettel a Bizottság által a Parlament és a Tanács számára benyújtott javaslattal kapcsolatos állásponinjára első olvasatban ⁽¹⁾ (COM(2003)0796) ⁽²⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
- tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság második olvasatra irányuló javaslatára (A6-0056/2004),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, 2004.4.22., P5_TA(2004)0362.

⁽²⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.